Torsdag den 16. september 2021

P9_TA(2021)0386

Fiskere for fremtiden

Europa-Parlamentets beslutning af 16. september 2021 om fiskere for fremtiden: Tiltrække en ny generation af arbejdskraft til fiskeindustrien og skabe beskæftigelse i kystsamfund (2019/2161(INI))

(2022/C 117/07)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 3, stk. 2 og 3, i traktaten om Den Europæiske Union og litra a), d) og k) i artikel 4 og artikel 9, 153 og 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

— der henviser til artikel 349 i TEUF,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. oktober 2017 om et stærkere og fornyet strategisk partnerskab med regionerne i EU's yderste periferi (COM(2017)0623),

— der henviser til Rådets direktiv (EU) 2017/159 af 19. december 2016 om iværksættelse af den aftale vedrørende gennemførelsen af Den Internationale Arbejdsorganisations 2007-konvention om arbejdsforhold i fiskerisektoren, der blev indgået den 21. maj 2012 af Sammenslutningen af Landbrugsandelsorganisationer i EU (Cogeca), Det Europæiske Transportarbejderforbund (ETF) og Sammenslutningen af Nationale Fiskeriorganisationer i Den Europæiske Union (Europêche) ([1]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik ([2]),

— der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 25. september 2019 om fiskeriets sociale dimension (sonderende udtalelse) ([3]),

— der henviser til De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS),

— der henviser til Den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (SOLAS),

— der henviser til konventionen om oprettelse af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO),

— der henviser til konventionen om oprettelse af Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO),

— der henviser til den internationale Torremolinoskonvention om fiskeskibes sikkerhed fra 1977,

— der henviser til Torremolinosprotokollen af 1993 og Cape Town-aftalen af 2012, som ajourfører og ændrer Torremolinoskonventionen,

— der henviser til den internationale konvention om standarder for uddannelse, certificering og vagthold for mandskab på fiskerfartøjer (STCW-F) af 1995,

— der henviser til De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisations (FAO's) fiskericirkulære nr. 966 af 2001 med titlen »Safety at sea as an integral part of fisheries management«,

— der henviser til FAO-rapporten med titlen »The State of World Fisheries and Aquaculture 2020«,

([1]) EUT L 25 af 31.1.2017, s. 12.
([2]) EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.
([3]) EUT C 14 af 15.1.2020, s. 67.

Torsdag den 16. september 2021

— der henviser til ILO-konvention nr. 188 fra 2007 om arbejdsforhold i fiskerisektoren,

— der henviser til IMO's frivillige retningslinjer for udformning, konstruktion, bygning og udrustning af små fiskerfartøjer, 2005,

— der henviser til rapporten fra Europêche, Cogeca »Fisheries« og ETF fra december 2000 med titlen »Mutual Recognition of Certificates in the Sea Fisheries Sector in Europe« (Bénodet-rapporten),

— der henviser til Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerheds (EMSA's) »Årsrapport om maritime ulykker og hændelser i 2019«,

— der henviser til rapporten af den 26. september 2019 fra Kommissionens Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) med titlen »Social data in the EU fisheries sector« (STECF 19-03),

— der henviser til STECF's økonomiske årsberetning fra 2019 om EU's fiskerflåde (STECF 19-06) og den tilsvarende årsberetning for 2020 (STECF 20-06),

— der henviser til konklusionerne i undersøgelsen fra Parlamentets Temaafdeling for Struktur- og Samhørighedspolitik med titlen »Training of Fishers«, som blev offentliggjort i juli 2018,

— der henviser til den dybdegående analyse fra Parlamentets Temaafdeling for Økonomisk og Videnskabelig Politik og Livskvalitet med titlen »The scope of EU Labour law: Hvem er (ikke) omfattet af nøgledirektiver?«, som blev offentliggjort i oktober 2020,

— der henviser til sin beslutning af 27. februar 2014 om specifikke foranstaltninger inden for den fælles fiskeripolitik til udvikling af kvinders rolle ([4]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,

— der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A9-0230/2021),

A. der henviser til, at den fælles fiskeripolitik skal sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteterne er bæredygtige i social, økonomisk og miljømæssig henseende på lang sigt, og at denne målsætning fortsat skal gælde for at fastholde sektorens tiltrækningskraft over for arbejdskraften; der henviser til, at arbejdsvilkår, sundhed og sikkerhed, uddannelse, social integration og en rimelig levestandard bør integreres i fiskeripolitikken og forbedres for at sikre social bæredygtighed; der henviser til, at fiskeri- og akvakultursektorernes sociale betydning i mange fiskerisamfund og regioner i EU vejer tungere end deres direkte økonomiske bidrag;

B. der henviser til, at folkesundhedskrisen og handels- og markedsforstyrrelser som følge af covid-19-pandemien har ramt fiskere i hele Europa; der henviser til, at fiskerne er blevet ved med at fiske trods sikkerhedsrisikoen og de lave priser på fisk og således har leveret fødevarer af høj kvalitet; der henviser til, at fiskerne under covid-19-krisen er blevet udpeget som arbejdstagere af afgørende betydning, der udøver et kritisk erhverv, som sikrer vigtig fødevareforsyning; der henviser til, at EU-institutionerne skal være særligt opmærksomme på dem som livsvigtige fagfolk, ikke blot på grund af deres rolle, men også på grund af betydningen for Unionens fødevaresikkerhed;

C. der henviser til, at fiskerierhvervet i hele Europa i de senere år har gennemgået omfattende strukturelle ændringer og omstruktureret med omfattende reduktioner af flåden, som har haft sociale konsekvenser for både fiskere og fiskerisamfund; der henviser til, at der er et voksende behov for bevidstgørelse, og at der skal rettes øget opmærksomhed mod fiskeriets sociale dimension, f.eks. ved at vurdere sociale følgevirkninger i forbindelse med konsekvensanalyser af politikforslag vedrørende den fælles fiskeripolitik;

D. der henviser til behovet for en holistisk tilgang mellem EU's forskellige strategier og politikker, herunder EU's biodiversitetsstrategi frem til 2030 og fra jord til bord-strategien;

([4]) EUT C 285 af 29.8.2017, s. 150.

E. der henviser til virkningen af de demografiske forandringer i Europa;

F. der henviser til, at den nuværende mangel på omfattende systematiske data og regelmæssige videnskabelige analyser af den fælles fiskeripolitiks sociale aspekter hæmmer den politiske beslutningsproces på fiskeriområdet; der henviser til, at disse data kan fremme fiskerierhvervet som et tiltrækkende karriereerhverv og som et middel til at bidrage til kystsamfundenes eksistensgrundlag og tiltrække unge mennesker til erhvervet;

G. der henviser til, at fiskeri, herunder akvakultur, giver milliarder af mennesker mad på verdensplan, og at denne sektor ifølge FAO er en vigtig kilde til beskæftigelse og indkomst for 10-12 % af verdens befolkning; der endvidere henviser til, at ca. 140 mio. flere arbejdspladser skønnes at være forbundet med resten af fiskeriværdikæden, navnlig forarbejdning og salg af fiskevarer;

H. der henviser til, at kvinder ifølge STECF's rapport 19-03 tegnede sig for 5,4 % af den samlede beskæftigelse i den ikkeindustrielle kystflåde i hele EU sammenlignet med 1,9 % i den industrielle fiskerflåde og 2,3 % i højsøflåden; der henviser til, at kvinder imidlertid udgør størstedelen af arbejdsstyrken inden for visse udvindingsaktiviteter eller semibrug som skaldyrsfiskeri til fods, og der henviser til, at vigtigt arbejde, der udføres af kvinder for at opretholde andre aktiviteter, såsom konservering og forarbejdning, emballering, netfremstilling og losning og rengøring af fisk (neskatillas), ikke registreres; der henviser til, at der er en datakløft mellem medlemsstaterne, der ignorerer kvinders arbejde og betydelige bidrag til sektoren, som fortsat ikke er tilstrækkeligt anerkendt;

I. der henviser til, at ifølge de seneste data fra Eurostat ([5]) var i alt ca. 180 000 personer beskæftiget i EU's fiskeindustri i 2017, heraf omkring en tredjedel i akvakultursektoren; af dette samlede tal var 41 000 i Spanien, 29 000 i Italien, 21 000 i Grækenland, 20 000 i Frankrig og 14 700 i Portugal beskæftiget inden for den primære fiskerisektor; og at selv om Italien, Grækenland og Portugal kun tegnede sig for 11,0 % af EU's fiskeriproduktion i 2017, tegnede disse tre medlemsstater sig for 35,9 % af beskæftigelsen; der henviser til i denne sammenhæng, at Spanien, Frankrig og Portugal er medlemsstater med regioner i den yderste periferi, hvilket øger deres maritime dimension, og at fiskerisektoren spiller en afgørende socioøkonomisk rolle i disse regioner;

J. der henviser til, at statistiske data offentliggjort af Eurostat ([6]) i 2019 viser, at i alt 14,4 % af arbejdstagerne i sektoren for landbrug, skovbrug og fiskeri i 2018 var 65 år eller derover, og at dette er den sektor, der tegner sig for det største antal aktive personer i denne aldersgruppe; der henviser til, at selv om den procentvise andel af arbejdstagere i denne aldersgruppe er faldet støt siden 2008, er det faktiske antal ikke er faldet i samme forhold;

K. der henviser til, at fiskerisektoren er strategisk vigtig for den offentlige forsyning af fisk og for at holde fødevarebalancen stabil i flere medlemsstater og i Unionen, og der henviser til, at den spiller en vigtig rolle med hensyn til kystsamfundenes socioøkonomiske velfærd, den lokale udvikling, beskæftigelsen, bevarelsen og skabelsen af økonomiske aktiviteter både i forudgående og efterfølgende led og bevarelsen af lokale kulturelle traditioner;

L. der henviser til, at det er nødvendigt at tage hensyn til de betydelige forskelle mellem flåder, flådesegmenter, målarter, fiskeredskaber, produktivitet, forbrugspræferencer og fiskeforbruget pr. indbygger i de forskellige medlemsstater samt fiskeindustriens særlige karakteristika, der skyldes de forskellige fiskeriregioners sociale struktur og markedsføringsmetoder og de strukturelle og naturbestemte forskelle mellem dem;

M. der henviser til, at indsamling af sociale indikatorer for EU's fiskerflåde, akvakultursektor og fiskeforarbejdningsindustri blev indført ved forordning (EU) 2017/1004 om fastlæggelse af en EU-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik; der henviser til, at sociale variabler skal indsamles hvert tredje år fra og med 2018, herunder: beskæftigelse fordelt på køn, fuldtidsbeskæftigelse fordelt på køn, ulønnet arbejde fordelt på køn, beskæftigelse fordelt på alder, beskæftigelse fordelt på uddannelsesniveau, beskæftigelse fordelt på nationalitet, beskæftigelse fordelt på beskæftigelsesstatus, samlet fuldtidsbeskæftigelse på nationalt plan;

([5]) https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Fishery_statistics#The_factors_of_production

([6]) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3217494/10166544/KS-02-19%E2%80%91681-EN-N.pdf/c701972f-6b4e-b432-57d2-91898ca94893

Torsdag den 16. september 2021

N. der henviser til, at der i 2017 ifølge STECF-rapporten 19-03 om sociale data i EU's fiskerisektor var omkring 150 000 mennesker, som var beskæftiget i EU's fiskerflåde, svarende til ca. 99 000 fuldtidsækvivalenter; der henviser til, at størstedelen af arbejdstagerne i EU's fiskerflåde var mænd (96 %), mens kvinderne udgjorde 4 %; der henviser til, at de indberettede aldersdata viser, at aldersgruppen 40-64 udgjorde den største andel (58 %) af de beskæftigede i EU's fiskerflåde, efterfulgt af aldersgruppen 25-39 med 26 %, mens 7 % var over 65 år, 5 % var i aldersgruppen 15-24 år, og at 4 % af fiskerne var af ukendt alder; der henviser til, at der var betydelige forskelle i aldersprofilerne i medlemsstaterne: I Estland er 31 % af fiskere over 65, mens den samme kategori i mange andre medlemsstater kun udgør en meget lille andel af fiskerierhvervet (1 % i Belgien og Tyskland og 2 % i Finland);

O. der henviser til, at 52 % af de beskæftigede i EU's fiskerflåde havde et lavt uddannelsesniveau i 2017, mens 24 % har et mellemlangt niveau, og 4 % har et højt niveau; der henviser til, at uddannelsesniveauet var ukendt for en forholdsvis stor del af fiskerisektorens vedkommende (20 % af arbejdstagerne), hvilket kan afspejle, at dette spørgsmål kan betragtes som følsomt; der henviser til, at uddannelsesniveauerne varierede betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat: kun 1 % af de portugisiske fiskere har en længere uddannelse, mens det tilsvarende tal er 21 % i Sverige;

P. der henviser til, at størstedelen af beskæftigede i EU's fiskerflåde var statsborgere i det land, hvor de arbejdede (86 %), efterfulgt af ikke-EU/EØS-lande (8 %), arbejdstagere af ukendte herkomst (3 %), statsborgere fra andre EU-lande (3 %) og EØS-lande (0,1 %); der henviser til, at andelen af statsborgere, som arbejder i andre medlemsstaters flåder, varierer meget: 27 % af de beskæftigede i den irske flåde var ikke-irske statsborgere, og 36 % af de beskæftigede i den belgiske flåde var ikke-belgiske statsborgere; der henviser til, at 94 % af arbejdstagerne i den italienske flåde blev født i Italien, at 99 % af arbejdstagerne i den portugisiske flåde var portugisiske statsborgere, og at alle beskæftigede i den bulgarske flåde var bulgarske statsborgere;

Q. der henviser til, at 61 % af de beskæftigede i EU's fiskerflåde er ansatte, mens 36 % ejer deres eget fartøj, men at der er stor variation med hensyn til beskæftigelsesstatus i medlemsstaterne; ansatte udgjorde 100 % af arbejdstagerne i den belgiske flåde og kun 28 % i den svenske flåde;

R. der henviser til, at flertallet af medlemsstaterne og partnerne i fiskerisektoren udtrykker utryghed over, at indkomsten i fiskerierhvervet i visse segmenter er en medvirkende årsag til unges manglende interesse for fiskerierhvervet, hvilket der over de senere år har været en stigende tendens til, og det skaber vanskeligheder for opretholdelsen af aktiviteterne og problemer med tab af arbejdspladser i kystsamfundene;

S. der henviser til, at flertallet af medlemsstaterne og partnerne i fiskerisektoren udtrykker bekymring over unges manglende interesse for fiskerierhvervet, hvilket har været et problem i mindst to årtier og skaber yderligere vanskeligheder for hele industrien og forværrer kystsamfundenes sociale problemer på det europæiske kontinent og i de oversøiske områder;

T. der henviser til, at de særlige karakteristika og permanente strukturelle begrænsninger i regionerne i den yderste periferi bør anerkendes og tages i betragtning; understreger, at fiskerisektoren spiller en vigtig rolle i den socioøkonomiske situation, beskæftigelsen og fremme af den økonomiske og sociale samhørighed i disse regioner, og at der er potentiale for vækst i beskæftigelsen i den bæredygtige blå økonomi; understreger, at geografisk beliggenhed giver regionerne i den yderste periferi en fortrinsstilling i forbindelse med overvågning og kontrol af kyst- og havområder og bør anvendes til EU's bestræbelser på at bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri);

U. der henviser til, at der i IUU-forordningen ([7]) kun tages ulovligt fangede fisk i betragtning, men at der ikke sikres, at fiskeri med tilknytning til alvorlige overtrædelser af arbejdsretten og tilsidesættelser af grundlæggende menneskerettigheder om bord på fiskerfartøjer også forbydes;

([7]) Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

V. der henviser til, at fiskerne ifølge FAO er afhængige af deres fartøjer for at overleve, og at risikoen varierer afhængigt af fiskeriets art, fangstområder og vejrforhold, fartøjernes størrelse, det anvendte udstyr og den enkelte fiskers opgaver; der henviser til, at fiskeredskaberne og andet tungt udstyr på større fartøjer indebærer en betydelig risiko for dødsfald eller legemsbeskadigelse for besætningen, mens der på små fartøjer kan være en betragtelig risiko for at kæntre, mens man trækker en stor fangst ind, blive oversvømmet i høj søgang eller blive sejlet ned af et større fartøj; der henviser til, at der derfor er forskellige sikkerhedsrisici forbundet med hver enkelt fiskeriaktivitet og fartøjsstørrelse;

W. der henviser til, at hvad angår ulykker og hændelser til søs er fiskeri den maritime aktivitet, der medfører tab af flest fartøjer, selv om det ikke er den aktivitet med flest ulykker; der henviser til, at der i 2018 blev registreret en stigning på 40 % i antallet af hændelser, der involverer fiskerfartøjer;

X. der henviser til, at der hvert år forekommer 32 000 dødsfald i fiskerisektoren foruden tusindvis af ofre for mere eller mindre alvorlige ulykker; der endvidere henviser til det forhold, som erhvervsorganisationerne også gør opmærksom på, at der i de seneste år er sket en bekymrende stigning i erhvervssygdomme blandt udøverne af dette stærkt anstrengende erhverv;

Y. der henviser til, at fiskeriet således i enhver henseende er et opslidende erhverv, der frembyder alvorlige risici for fiskernes sundhed og sikkerhed; der endvidere henviser til, at ILO har erkendt dette forhold i en konvention, der går tilbage til 2007, og anmodede de lande, der ratificerer konventionen, om at garantere sikkerheden og anstændige arbejdsvilkår for dem, der er beskæftiget i denne sektor;

Z. der henviser til, at antallet af dødsfald som følge af ulykker og hændelser på fiskerfartøjerne har været faldende på trods af stigningen i antallet af hændelser, idet langt størstedelen af hændelserne skyldes menneskelige faktorer (62,4 %), mens system- og udstyrssvigt udgør den næststørste årsag til hændelserne (23,2 %); der henviser til, at de tre faktorer, som ifølge indberetningerne oftest bidrager til ulykker om bord på fiskerfartøjer, som hænger sammen med menneskers handlinger, er manglende bevidsthed om sikkerhedsforhold, manglende viden og uhensigtsmæssige arbejdsmetoder blandt besætningen om bord; der henviser til, at alle disse faktorer ikke kan behandles separat fra fiskeriindtægterne;

AA. der henviser til, at i 2019 var 64,9 % af skibene i fiskerflåden i EU-28 mindst 25 år gamle ([8]), og den gennemsnitlige alder af flåden som helhed var 29,9 år ([9]), hvilket betyder, at en meget stor del af flåden er gammel og ikke kan give de bedste drifts- og sikkerhedsmæssige forhold, hvilket øger risikoen og gør arbejdet mere besværligt;

AB. der henviser til, at sikkerhedsspørgsmål — fiskeri generelt betragtes som et risikabelt erhverv — den besværlige karakter af arbejdet på fiskerfartøjer med uforudsigelige indkomster og manglen på garantier for stabil og regelmæssig aflønning er væsentlige faktorer i yngre menneskers manglende interesse for fiskeri, hvilket bringer generationsskiftet i fiskerisektoren og fiskerierhvervets fremtid som helhed i fare;

AC. der henviser til, at manglen på standardisering inden for certificering og grundlæggende uddannelse af fiskere samt utilstrækkeligt samarbejde mellem medlemsstaterne med hensyn til gensidig anerkendelse af certificering og grundlæggende uddannelse af fiskere blev udpeget som en hindring for to årtier siden, men at der fortsat ikke er fundet en løsning;

AD. der henviser til, at de økonomiske resultater genereret af flåden i EU generelt tyder på forbedringer i indkomsten og en årlig stigning i fiskernes fortjeneste og gennemsnitlige indtjening siden 2013, når flåden som helhed tages i betragtning; der henviser til, at disse tendenser ikke er fuldstændigt universelle, og navnlig ikke afspejles i tendenserne i EU's kystfiskerflåde, når der foretages en detaljeret analyse efter medlemsstat, havområde og fiskerflåde, afhængigt af typen af flåde og kvoter, der er til rådighed;

AE. der henviser til, at fiskebestandenes tilstand i EU generelt er i bedring, men at antallet af fiskerfartøjer, fiskerikapaciteten og sektorens direkte jobskabelse er konstant faldende år efter år ifølge STECF's årlige økonomiske rapport fra 2019;

([8]) På grundlag af forholdet mellem fartøjer på over 25 år i forhold til det samlede antal fartøjer: https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/submitViewTableAction.do

([9]) https://ec.europa.eu/fisheries/facts_figures_da?qt-facts_and_figures=2

AF. der henviser til, at en betydelig andel af fiskerne i nogle medlemsstater har lave og uregelmæssige indkomster, hvilket bringer dem i en ustabil position og ikke giver dem tilstrækkelig social beskyttelse; der henviser til, at disse forhold er en yderligere faktor, der mindsker fiskeriets tiltrækningskraft blandt unge;

AG. der henviser til, at spørgsmålet i Bénodet-rapporten, der blev offentliggjort i 2000 med titlen »"Fisk kommer fra havet, men hvor kommer de fremtidige fiskere fra?«, kan omformuleres mere præcist to årtier senere som følger: »Fisk kommer fra havet, og fiskere er vogtere af fisk og havet, men hvordan vil vi blive i stand til at få et generationsskifte, og hvor kommer de fremtidige fiskere fra?«

AH. der henviser til, at de muligheder for forbedring af levestandarden, som aktiviteterne fra havfiskeriet har skabt og fortsat kan skabe, også bør fremhæves;

AI. der henviser til, at unge, som ønsker at starte egen virksomhed som fiskere, møder betydelige forhindringer, der navnlig vedrører systemet med fordeling af fiskerimuligheder og den indvirkning, som det har på prisen på fiskerfartøjer;

AJ. der henviser til, at Kommissionen skal aflægge rapport til Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik inden den 31. december 2022;

Forbedre informationen og profilen af arbejdsstyrken i fiskerisektoren

1. understreger behovet for at forbedre den måde, hvorpå oplysninger om arbejdsstyrken i fiskeri- og akvakultursektoren samt i hele værdikæden indsamles og stilles til rådighed på en regelmæssig og systematisk måde på EU-plan og opdelt efter medlemsstat;

2. påpeger, at aggregering af statistiske data inden for den omfattende landbrugs-, skovbrugs- og fiskerisektor kan skjule eller sløre situationer og variationer med negative virkninger for hver af disse sektorer; understreger, at deres aktiviteter, selv om de alle er primære produktionssektorer, ikke er indbyrdes forbundne, og at de i forbindelse med fiskeri ikke engang finder sted i det samme miljø eller samme geografiske område;

3. gentager, at det, som det er tilfældet med forvaltningen af bestande og levesteder, er afgørende med en bedre videnskabelig viden baseret på ensartede oplysninger, der er pålidelige, ajourførte og virkelighedsnære samt strækker sig over en længere periode for forvaltningen og overvågningen af sektorens sociale udvikling i alle medlemsstaterne, navnlig indenfor beskæftigelsen, uden hvilken det ikke vil være muligt at følge op på og fuldt ud gennemføre en af de tre bæredygtighedssøjler, som den fælles fiskeripolitik hviler på, nemlig den sociale søjle;

4. påpeger, at de tilgængelige oplysninger for forskellige enheder tyder på, at besætningerne på EU-fiskerfartøjer bliver stadig ældre, men at forvaltningen, overvågningen og gennemførelsen af tiltagene ligesom i fiskeriforvaltningen og tilpasningen af de gennemførte foranstaltninger bør foregå på en differentieret måde efter geografisk område, fiskerflåderne og de anvendte fiskeredskaber;

5. opfordrer indtrængende Kommissionen, navnlig Eurostat og medlemsstaterne, til at tage hensyn til udviklingen i beskæftigelsen, ikke kun i forhold til det samlede antal arbejdspladser, men også med hensyn til niveauet for uddannelse og aldersstruktur og kønsfordeling for de erhvervsaktive, der er involveret i fiskeri- og akvakultursektoren, og om muligt også i den tilknyttede værdikæde med detaljerede data, der ligner dem, der er tilgængelige for overvågning af sektorens økonomiske aktivitet og resultater og som er specifikke;

6. glæder sig over STECF-rapporten om sociale data i EU's fiskerisektor, der giver et samlet overblik over de sociale data, som indsamles under EU-rammen for dataindsamling; understreger behovet for at behandle konklusionerne i denne første rapport og opfordrer derfor til, at fremtidige rapporter fra STECF om sociale data finpudser de eksisterende sociale indikatorer, der kræver en ordentlig definition af, hvem der skal betragtes som en del af arbejdsstyrken i fiskeriet, medtager nye elementer til analyse med integration af indikatorer, der er knyttet til overordnede sociale mål inden for den fælles

fiskeripolitik, navnlig vedrørende arbejdstagerbeskyttelse, uddannelse, løn og sikkerhed og et passende geografisk omfang, der er lavere end landeniveau, i betragtning af behovet for at kende den regionale og endda lokale virkelighed;

7. glæder sig over, at EU's statistiktjeneste, Eurostat, i samarbejde med de statistiske tjenester i Portugal, Spanien og Frankrig og deres respektive regioner i den yderste periferi har oprettet en webside med data om regionerne i den yderste periferi ([10]); beklager imidlertid, at den stadig ikke indeholder data om fiskerisektoren, i betragtning af aktivitetens betydning for disse regioners økonomier; opfordrer indtrængende Kommissionen, og i særdeleshed Eurostat, til at indsamle solide og ajourførte data om den blå økonomi og om ændringer i jobmarkedet i fiskerisektoren, ændringer i fiskernes gennemsnitlige indtjening, deres uddannelsesniveau, deltagelse efter køn og aldersgruppe, sammen med data om omfanget og udøvelsen af disse aktiviteter i regionerne i den yderste periferi;

Forbedring af arbejdsvilkårene og beboelsesforholdene om bord for at forbedre sikkerheden

8. påpeger, at selv om sikkerheden om bord er blevet forbedret, især på større skibe, var antallet af hændelser og ulykker, der blev registreret af EMSA i 2019, steget med 40 % i forhold til året før, selv om antallet af dødsfald har været støt faldende i de seneste år;

9. påpeger, at EMSA kun er ansvarlig for at gribe ind og indsamle data vedrørende ulykker og hændelser til søs, der involverer fiskerfartøjer på over 15 meter, eller i situationer, hvor fartøjer på under 15 meter er involveret i ulykker med skibe, der er omfattet af direktiv 2009/18/EF ([11]), hvilket betyder, at ulykker og hændelser i forbindelse med fiskerfartøjer helt sikkert vil være meget højere end de optegnelser, der er medtaget i EMSA's årsberetninger;

10. bemærker, at IUU-fiskeri i EU's havområder udgør unfair konkurrence for europæiske fiskere;

11. opfordrer Kommissionen til at støtte nationale myndigheder i at anskaffe sig systemer for at kunne udpege og indberette IUU-fiskeriaktiviteter;

12. påpeger, at maritime erhvervsaktiviteter generelt anses for at indebære store risici og være særligt farlige, navnlig fiskeri, og at denne situation er forværret af, at 85 % af fartøjerne i EU er små kystfartøjer (med en længde over alt på under 12 meter) og dermed er udsat for øgede risici forårsaget af ugunstige vejrforhold og nærheden til kysten;

13. understreger, at mindre kystfartøjer har vanskeligere ved at tilvejebringe beskyttelsesområder og forbedre arbejdsvilkårene samt har risici, der også er forbundet med den fremskredne alder for en betydelig del af denne flåde; understreger, at disse fartøjer er særligt sårbare over for alvorlige meteorologiske hændelser i forbindelse med klimaændringer; understreger behovet for en vedvarende og koordineret indsats på alle niveauer og politikker, der tager sigte på at afbøde og øge tilpasningskapaciteten til konsekvenserne af klimaændringer, styrke modstandsdygtigheden og samtidig garantere fiskernes sikkerhedsforhold;

14. minder om, at kystområderne og navnlig regionerne i den yderste periferi historisk set er afhængige af fiskeri, at de allerede er påvirket af konsekvenserne af klimaændringerne og bør modtage finansiel støtte med henblik på at afbøde, tilpasse sig og bekæmpe disse konsekvenser, konsolidere job i fiskerisektoren og udvikle en bæredygtig blå økonomi med skabelse af nye job;

15. understreger, at på trods indsatserne internationalt og i EU for at forbedre sikkerhedsforholdene om bord på fartøjer, navnlig fiskerfartøjer, finder de internationale konventioner om regler og sikkerhedssystemer for skibe og ombordværende personer først og fremmest anvendelse på større fartøjer eller nybyggede fartøjer, selv om der i mange medlemsstater foreligger nationale forskrifter for beskyttelsesforanstaltninger og leveforhold om bord på mindre fartøjer;

16. er bekymret over de undtagelser, som internationale konventioner giver mindre fartøjer med hensyn til ikke-bindende arbejds- og sikkerhedsstandarder, som kan medføre, at leve- og arbejdsvilkårene generelt er mindre gunstige for fiskere, der arbejder i visse fartøjskategorier og mellem medlemsstaterne; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe hurtige og samordnede tiltag for at anvende ensartede standardbetingelser og støtte alle fiskerfartøjer i at følge dem som grundlæggende søjler i økonomien og de små kystsamfunds identitet;

([10]) https://ec.europa.eu/eurostat/cache/RCI/#?vis=outermost.population&lang=da
([11]) EUT L 131 af 28.5.2009, s. 114.

Torsdag den 16. september 2021

17. gentager, at arbejds- og beboelsesforhold om bord ikke kan betragtes som adskilte fra sikkerhedsbetingelserne; er af den opfattelse, at en passende modernisering af fartøjerne og gode arbejds- og opholdsforhold for fartøjer forbedrer sikkerhedsforholdene, under hvilke fiskeri udføres, men også fiskernes pauser og hvile har direkte konsekvenser for deres sikkerhed, da en stor del af ulykkerne og hændelserne på fiskerfartøjerne fortsat er forbundet med menneskelige fejl, uanset om denne fejl er forårsaget af manglende viden eller manglende uddannelse eller skyldes træthed;

18. mener, at sikring af et tilgængeligt og tilpasset arbejdsmiljø, herunder inden for fiskerisektoren og akvakultursektoren, med henblik på at reintegrere på arbejdsmarkedet både aktive og tidligere fiskere og andre arbejdstagere i fiskerisektoren, som lider af handicap, vil føre til større social inklusion og bidrage til at skabe flere incitamenter til indkomstskabelse i sektoren og fiskerisamfundene;

19. påpeger, at søfarende, herunder fiskere, ofte er udelukket fra EU's og medlemsstaternes nationale arbejdsmarkedsretlige rammer, idet mange af disse regler ikke finder anvendelse på disse arbejdstageres reelle aktiviteter; påpeger, at det, hvis det ikke er muligt at indføre generelle arbejdsmarkedsordninger, eftersom deres indkomster er afhængige af, hvad de fisker, hvilket igen afhænger af de pågældendes disponible kvoter, er nødvendigt — under hensyntagen til disse forhold og de særlige forhold inden for kystfiskeri og småfiskeriaktiviteter — at sikre, at en række grundlæggende præmisser for arbejdsretlige bestemmelser sikres på en passende måde for søfarende og navnlig for fiskere, som i mange tilfælde desuden er ejere af bådene;

20. minder om fiskeres ret til at være medlem af en fagforening og anvende overenskomstforhandlinger som et middel til at forbedre deres arbejdsvilkår;

21. påpeger, at fiskeri, afhængigt af de anvendte fiskeredskaber, fartøjets størrelse, virkeområde og vejrforhold, har forskellige risikofaktorer, der er forbundet med arbejdsvilkårene og beboelsesforholdene, som det er nødvendigt at sikre om bord;

22. minder om de tiltag, der er truffet på internationalt plan, navnlig i Torremolinosprotokollen (1993) og Cape Town-aftalen (2012), med henblik på at ændre og forbedre Torremolinoskonventionen (1977), som blev oprettet for at håndtere fiskerfartøjers sikkerhed, og at denne konventionen, selv med den forringelse af kravene, der blev gennemført i 2012, endnu ikke er trådt i kraft, og opfordrer indtrængende alle de medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret Torremolinoskonventionen, til at gøre det; minder om, at denne protokol er blevet gennemført i EU-lovgivningen ved Rådets direktiv 97/70/EF om etablering af harmoniserede sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe med en længde på 24 meter eller derover ([12]);

23. glæder sig over oprettelsen af IMO's frivillige retningslinjer for udformning, konstruktion, bygning og udrustning af små fiskerfartøjer, 2005; minder imidlertid om, at frivillige retningslinjer kun kan tjene som vejledning, og at der ikke er nogen juridisk forpligtelse eller standardisering af grundlæggende standarder for små kystfiskerfartøjer; påpeger, at visse medlemsstater har vedtaget bestemmelser om konstruktionen af og sikkerheden og leveforhold om bord på små fiskerfartøjer, og henstiller til en harmonisering af disse regler på EU-plan;

24. minder om, at det endelige mål med den fælles fiskeripolitik er at gøre fiskeriet socialt, miljømæssigt og økonomisk bæredygtigt; understreger, at forbedring af fiskernes levestandard med bedre arbejds- og sikkerhedsforhold er et af elementerne til fremme af beskæftigelse og udvikling af kystsamfund, tiltrækning af unge og opnåelse af det generationsskifte, der er afgørende for denne aktivitets overlevelse, som også giver sunde fødevarer;

25. fremhæver, at en vellykket håndtering af den nuværende udvikling såsom udvidelse af offshoreenergiproduktion, effektiv gennemførelse af beskyttede havområder og fuld håndhævelse af landingsforpligtelsen kan påvirke de unge generationers tiltrækning af sektoren; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at tildele EU-midler til støtte for job, fremme af bæredygtigt fiskeri og fremme af ligestilling mellem kønnene i industrien;

26. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at de bedste sikkerheds-, arbejds- og beboelsesstandarder gennemføres om bord på fiskerfartøjer, uanset deres størrelse;

([12]) EFT L 34 af 9.2.1998, s. 1.

27. minder medlemsstaterne om, at tidsfristen for gennemførelse af direktiv (EU) 2017/159, som indarbejder ILO-konvention 188 (ILO C 188) i Unionens retlige rammer, var den 15. november 2019; minder om, at det i betragtning af de mange selvstændige fiskere i EU og af, at direktivet ikke omfatter størstedelen af dem, er nødvendigt, at medlemsstaterne ratificerer ILO C 188 for at sikre lige vilkår blandt alle fiskere;

28. opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at ratificere ILO C188 for at sikre lige vilkår blandt fiskerivirksomheder over hele verden, navnlig i betragtning af fiskerisektorens stærke internationale dimension; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre de ressourcer, der er nødvendige for at gennemføre konventionen i national lovgivning og anvende den effektivt og i givet fald uddelegere funktioner vedrørende inspektion og dokumentudstedelse til klassifikationsvirksomheder i betragtning af de nuværende problemer med at koordinere disse funktioner i visse lande;

29. opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest muligt at fremsætte forslag til et supplerende direktiv med bestemmelser om kontrol og overholdelse af regler, som det var tilfældet inden for søtransport, med henblik på at etablere en harmoniseret inspektionsordning;

30. understreger behovet for at tage hensyn til fiskernes arbejdsbelastning, når velfærdssystemerne udformes, f.eks. ved at garantere retten til at trække sig tidligere tilbage end den gennemsnitlige arbejdstager uden at blive straffet for det;

31. glæder sig over, at Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF) i den nye udgave vil yde et vigtigt bidrag til at forbedre arbejdsvilkårene, beboelsesforholdene og sikkerheden på fartøjerne i EU samt vil forbedre disse betingelser uden at øge deres fiskerikapacitet, med særlig vægt på kystfiskeri og fartøjer til kystfiskeri af mindre omfang; understreger, at EHFAF bidrager til fiskeriets og den blå økonomis bæredygtighed og bidrager til gennemførelsen af FN's bæredygtighedsmål 14;

32. understreger behovet for i den fælles fiskeripolitik at medtage overordnede sociale målsætninger side om side med miljømålsætninger, idet det anerkendes, at trivslen blandt arbejdstagere om bord på fiskerfartøjer er afgørende for erhvervets fremtid;

33. fremhæver det klare modsætningsforhold mellem den fælles fiskeripolitik og de krav, der er fastlagt i bestemmelserne om sociale forhold såsom ILO's konvention C188, som er gennemført i EU-lovgivningen i kraft af direktiv (EU) 2017/159; understreger, at der i disse retsakter er fastsat krav om mere plads om bord på fartøjer med en længde på 24 meter eller derover, mens fiskeindustrien forhindres i at øge pladsen om bord; fremhæver modsætningen mellem behovet for, at medlemsstaterne overholder de standarder, der er fastsat i ILO C 188, og reglerne i den fælles fiskeripolitik, som gør det umuligt at opfylde forpligtelsen; opfordrer indtrængende Kommissionen til inden for rammerne af EHFAF at udpege alternative metoder til at måle fiskerikapacitet og understreger, at en forøgelse af fartøjers bruttotonnage bør være tilladt, hvis den skyldes et behov for at forbedre besætningernes sikkerhed og komfort (også kendt som sikkerhedstonnage), og at disse aktiviteter bør være berettiget til støtte; understreger, at den plads om bord, der er afsat til køkken, kahytter, toiletter og rekreative områder, ikke har noget som helst at gøre med fartøjets muligheder for at finde, fange eller opbevare fisk og dermed fiskerikapaciteten;

34. minder om, at fartøjerne i den europæiske flåde har en gennemsnitlig alder på 23 år, men at små fiskerfartøjer kan være over 40 år gamle; understreger, at den kommende EHFAF bør omfatte en strategi for flådemodernisering uden forøgelse af fiskerikapaciteten;

35. understreger yderligere behovet for regelmæssig overvågning og ensartede og systemetiske statistiske oplysninger på EU-plan om hændelser og ulykker, der involverer fartøjer, som ikke er omfattet af direktiv 2009/18/EF, da det kun er ved at overvåge og evaluere udviklingen i disse tal, opdelt i geografiske områder, flåder og anvendte fiskeredskaber, at det er muligt at finde fremgangsmåder, der kan forbedre og finde løsninger, der reducerer og forebygger forekomsten af sådanne ulykker, navnlig på fartøjer for lokalt og kystnært fiskeri;

36. foreslår, at Kommissionen i denne forbindelse overvejer en udvidelse af EMSA's mission, og tildeler agenturet yderligere kapacitet til at foretage denne overvågning og regelmæssigt fremlægge oplysninger herom;

37. mener endvidere, at der skal skabes andre betingelser for at opretholde fiskeriet og sikre, at nye generationer tager over i sektoren, herunder ved at investere i en modernisering af havneinfrastrukturen;

Torsdag den 16. september 2021

Forbedring af uddannelse og sikring af anerkendelse af uddannelse på europæisk plan

38. understreger, at det i Bénodet-rapporten, som pegede på problemerne i forbindelse med unges manglende interesse for fiskeri, blev påpeget, at der er mange forskelle og kompleksitet i ordningerne for uddannelse og certificering af fiskere mellem medlemsstaterne, og at der efter to årtier ikke har været nogen væsentlig udvikling; understreger nødvendigheden af harmonisering og godkendelse på EU-plan af krav og procedurer med hensyn til søfarts- og fiskeriuddannelse og ligeledes af procedurer og bestemmelser vedrørende lasten;

39. påpeger, at arbejdskraftens bevægelighed mellem medlemsstaterne er stadig stigende, og dette gælder selv fra tredjelande til EU, og at det mulige generationsskifte i arbejdsstyrken i fiskeriet, som kunne være en konsekvens heraf, fortsat hæmmes af manglende standardisering af uddannelsessystemer og certificering for fiskere; understreger nødvendigheden af, at disse systemer godkendes på EU-plan og tilpasses kravene i STCW- og STCW-F-konventionerne;

40. understreger, at dette objektivt undergraver den frie bevægelighed for personer, som er en grundlæggende værdi for EU, hvilket afspejles i mange af bestemmelserne i traktaterne;

41. minder om, at selv om en fisker fra et land uden for EU opnår anerkendelse arbejdscertificeringer på fiskeriområdet, gør denne erkendelse af en bestemt medlemsstat det ikke meget nemmere at arbejde i en anden medlemsstat med udførelsen af de samme opgaver;

42. understreger, at der inden for andre maritime aktiviteter, både fritids- og erhvervsaktiviteter, er sket en vigtig udvikling i retning af international anerkendelse af uddannelse, uanset i hvilket land uddannelsen er taget, og at det eneste, der kræves for dette er, at samarbejdet styrkes med henblik på at anerkende grunduddannelse på skoler eller uddannelsesinstitutioner, der er anerkendt af de nationale uddannelsessystemer i hver enkelt medlemsstat eller i det pågældende tredjeland, og som er internationalt anerkendte;

43. bemærker, at IMO under 1995 STCW-F-konventionen fastsætter vigtige grundlæggende normer for uddannelses- og sikkerhedsforhold, herunder minimumskrav til sikker uddannelse for alle typer og størrelser af fiskerfartøjer; påpeger, at denne konvention har været i kraft siden september 2012, men kun gælder i de lande, der har ratificeret den; opfordrer indtrængende alle medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret denne konvention, til at gøre det;

44. minder om, at gensidig anerkendelse af kvalifikationer og søfartssikkerhedscertifikater inden for EU vil øge ansattes mobilitet og gøre søfartserhvervene mere attraktive for de unge generationer; er af den opfattelse, at anerkendelse af certifikater ikke bør medføre uforholdsmæssigt store finansielle og bureaukratiske byrder;

45. bemærker, at EU har gennemført Torremolinosprotokollen fra 1993 i sit regelsæt i kraft af direktiv 97/70/EF og konventionen om arbejdsforhold i fiskerisektoren fra 2007 i kraft af direktiv (EU) 2017/159, men at EU indtil videre ikke har handlet lige så hurtigt og energisk med hensyn til uddannelse i sikkerhed; minder om, at afgørelse (EU) 2015/799 ([13]) om bemyndigelse af medlemsstaterne til at blive part i eller tiltræde STCW-F har vist sig at være ineffektiv, eftersom ratificerings- og tiltrædelsesraterne blandt medlemsstaterne fortsat er lave; minder om, at direktiv (EU) 2017/159 tvinger medlemsstaterne til at vedtage lovgivning om uddannelse og certificering af fiskere; understreger derfor, at EU-lovgivningen om uddannelse i sikkerhed for fiskere bør være mere vidtrækkende end bestemmelserne i STCW-F ved også at indføre standarder for alle fiskerfartøjer på under 24 meter, som udgør størstedelen af EU's fiskerflåde; opfordrer Kommissionen til at fremlægge et forslag til et direktiv, der omsætter STCW-F i Unionens regelsæt, for at fuldende gennemførelsen af de minimumsstandarder for sikkerhed i fiskeriet, som der er opnået enighed om på internationalt plan, i EU-lovgivningen;

46. påpeger, at selv om læring baseret på praktisk viden og effektivitet er vigtig for at opnå viden, og som nogle ordninger for uddannelse af fiskere i nogle medlemsstater fortsat er baseret på — selv i dag — er formel certificering, som giver point også for praktisk erfaring, den eneste måde at sikre hensigtsmæssig anerkendelse af viden på; bemærker, at en formel certificering ud over at have personlig værdi for fiskere er en form for social anerkendelse af selve den erhvervsmæssige aktivitet;

([13]) Rådets afgørelse (EU) 2015/799 af 18. maj 2015 om bemyndigelse af medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at blive part i Den Internationale Søfartsorganisations internationale konvention om standarder for uddannelse, certificering og vagthold for mandskab på fiskefartøjer (EUT L 127 af 22.5.2015, s. 20).

47. understreger betydningen af at give arbejdstagere i fiskerisektoren, navnlig unge og personer, der er interesserede i et sådant arbejde, retfærdig og inkluderende adgang til rådgivning, til praktikophold af god kvalitet og erhvervsuddannelse og derved sætte dem i stand til at tilpasse sig nye markedstendenser såsom økologiske fødevarer, korte forsyningskæder, specialiseret turisme samt salg og markedsføring af lokale produkter ved brug af nye teknologier; bekræfter, at passende og specifik erhvervsuddannelse er afgørende for at tilskynde unge til at fortsætte aktiviteterne og traditionerne inden for kystfiskeri;

48. opfordrer til, at der oprettes en sammenslutning af unge europæiske fiskere for at fremme generationsskiftet i fiskerisektoren og repræsentere og samle unge fiskere og deres organisationer i hele Unionen; opfordrer Kommissionen til at støtte mobiliseringen af budgetmidler til gennemførelse af projekter med henblik på opnåelse af dette;

49. bemærker, at der er blevet investeret EU-midler i uddannelsesinstitutioner og skoler i forbindelse med erhvervscertificering og videregående uddannelser inden for den blå økonomi, og at fiskeri, der er den ældste sektor i den blå økonomi, fortsat har vanskeligheder med at blive en del af disse institutioner, undtagen i regionale eller nationale uddannelses- eller erhvervsuddannelsesprogrammer, uden at der er en europæisk anerkendelse af den uddannelse, der er gennemført; understreger behovet for at bevæge sig i retning af standardisering og typegodkendelse af fiskeriuddannelse i EU og samarbejde mellem medlemsstaterne; går i den forbindelse ind for, at midlerne fra EHFAF og Den Europæiske Socialfond Plus (ESF +) udnyttes fuldt ud;

50. glæder sig over, at Den Europæiske Socialfond (ESF) i vid udstrækning er blevet brugt til at genoplive kyst- og landområder; minder om, at fiskere bør støttes i at fortsætte deres karriere på land, hvis de af sundhedsmæssige årsager, ændringer på arbejdsmarkedet eller andre faktorer ikke kan fortsætte med at arbejde på havet; mener, at de europæiske fonde, navnlig ESF, bør bidrage til at lette deres erhvervsmæssige omstilling, herunder gennem livslang læring;

51. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at etablere et fælles grundlag for et standarduddannelses- og certificeringssystem for de forskellige kategorier af fiskere, som muliggør en hurtig anerkendelse på europæisk plan af den certificering, der er opnået i en given medlemsstat; mener, at dette bør omfatte en certificeringsprocedure, der er opnået uden for Unionen, og som er forenelig med det europæiske uddannelsesgenkendelsessystem og som letter fiskernes bevægelighed inden for EU;

52. bemærker, at der i direktiv 2005/36/EF ([14]) om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ikke er fastsat noget standardniveau for uddannelse og certificering af alle fiskere, og at direktivet hæmmer fiskernes bevægelighed mellem medlemsstater; minder om, at Unionen har indført forskellige særregler for anerkendelse af søfarendes kompetencecertifikater på grundlag af STCW-konventionen, men at Kommissionen indtil videre ikke har foreslået nogen særlige regler om anerkendelse af fiskeres kompetencecertifikater som fastsat i STCW-F-konventionen; opfordrer derfor Kommissionen til at foreslå konkrete foranstaltninger til anerkendelse af fiskeres kompetencecertifikater i overensstemmelse med bestemmelserne i STCW-F-konventionen, ikke blot for europæiske fiskere, men også for borgere i lande udenfor EU, der har ratificeret eller tiltrådt STCW-F;

53. påpeger, at formålet med EHFAF er at bidrage til den fulde gennemførelse af den fælles fiskeripolitik, men at fiskerne for at nå dette mål skal være behørigt uddannet og certificeret, hvilket kræver, at en del af midlerne øremærkes til uddannelse og certificering af eksisterende og kommende fiskere; understreger, at den administrative byrde, som EHFF kræver, har ført til begrænsninger i anvendelsen af midler til uddannelse, navnlig for småfiskere, og at den nye EHFAF vil skulle overvinde disse vanskeligheder for at kunne yde et effektivt bidrag til uddannelse af besætninger;

54. fremhæver behovet for at sikre, at gennemførelsesdataene for EHFAF og ESF + angiver det nøjagtige budget, som hver enkelt medlemsstat anvender til at imødekomme regionale behov med hensyn til uddannelse, beskæftigelse og inklusion;

55. påpeger, at tilbuddene om uddannelse — i en tid med stadigt flere krav vedrørende arbejdet om bord på et fartøj — er sparsomme, hvilket lejlighedsvist tvinger bådene til kajs, når besætninger skal deltage i obligatorisk uddannelse på land; opfordrer EU til at bidrage til at effektivisere kurserne og give fartøjerne faciliteter til gennemførelse af uddannelsesdage, idet man fremmer onlineforløb med hjælp fra de nye teknologier;

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

56. understreger, at viden og innovation er afgørende for at sikre, at væksten i fiskerisektoren sker på en intelligent, robust og bæredygtig måde;

57. påpeger, at det — i lyset af de nye arbejdspladser, der kan opstå af den blå økonomi, cirkulær økonomi og af fiskeriturisme og gastronomisk turisme — vil være interessant at udvikle en erhvervsuddannelse orienteret mod disse nye beskæftigelser og de uddannelsesbehov, der vil blive efterspurgt hertil, sådan som det foreslås af skibsindustrien;

Sikre ligestilling mellem kønnene i forbindelse med adgang til og beskæftigelse i denne sektor

58. påpeger, at selv om de statistiske data, der er tilgængelige, viser, at kvinder kun udgør 12 % af beskæftigelsen i produktive fiskerier, tilhører mange fartøjer, især små kystfiskerfartøjer, små familievirksomheder, og selv om de ikke formelt betragtes som arbejdstagere, udføres al logistisk og administrativ støtte til disse små fartøjers aktivitet i mange tilfælde af familiens kvinder, som ikke har nogen anden formel erhvervsaktivitet;

59. understreger nødvendigheden af at sikre, at fiskere har adgang til uddannelse og certificering, navnlig i forbindelse med sæson- og deltidsbeskæftigelse;

60. påpeger, at der er medlemsstater, hvor dette arbejde med karakter af uformel støtte ikke skaber nogen løn, social støtte, pension, eller sygepenge for de kvinder, der er involveret, og at social støtte i situationer, hvor fartøjerne er ude af drift, eller deres aktivitet er midlertidigt sat i bero eller ophørt permanent, kun omfatter den formelle arbejdsstyrke og dermed øger uligheden mellem arbejdstagerne; fremhæver nødvendigheden af, at medlemsstaterne giver disse kvinder anseelse som erhvervsaktive gennem anerkendelse af deres rolle og ved at integrere dem i de nationale systemer for social beskyttelse;

61. understreger, at tiltag for at tiltrække unge til fiskeriaktiviteter skal sikre ligestilling mellem kønnene og tage højde for kvinders rolle i hele fiskerisektoren fra fangst af fisk til forvaltning af fartøjer, akvakultur, markedsføring og forarbejdning af fiskevarer, men også deres rolle inden for videnskab og forvaltning af sektoren;

62. opfordrer Kommissionen til at iværksætte initiativer til anerkendelse af kvinders arbejde i fiskerisektoren og at sikre lige løn mellem kønnene; minder om, at strategien for ligestilling mellem kønnene for 2020-2025 kræver, at de relevante EU-midler støtter foranstaltninger til fremme af kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet og balancen mellem arbejdsliv og privatliv, fremme af investeringer i pasningsfaciliteter, støtte til kvindelige iværksættere og bekæmpelse af kønsopdeling;

63. mener, at der ikke er nogen grund til at udelukke kvinder eller hindre deres adgang til dette erhverv, hvilket fremgår af det stigende antal af kvindelige besætningsmedlemmer og førere af fiskerfartøjer; bemærker, at der heldigvis er en række kvindeorganisationer, der repræsenterer fiskerisektoren, og som er særligt aktive, navnlig i EU's rådgivende råd på fiskeriområdet og i sektorsammenslutninger;

64. glæder sig over, at der i visse EU-lande oprettes kvindesammenslutninger i fiskerisektoren; opfordrer EU og medlemslandene til at støtte fremme og oprettelse af nye sammenslutninger for at skabe større synlighed for og støtte til kvinderne;

65. mener, at den rolle, som kvinder spiller i fiskerisektoren, selv om den ofte er uformel, skal tildeles økonomisk og social ankerkendelse, og at de skal aflønnes ordentligt; påpeger at en forbedring af informationen om deres aktiviteter samt fremme og synlighed af dem ikke kun bidrager til deres personlige og sociale udvikling, men også til en afmystificering af kvinders rolle i fiskeriet;

66. mener, at de gældende regler for måling af kapacitet er til skade for kvinders adgang til sektoren, da der kræves separate kahytter, toiletter og brusere for at sikre dem beskyttelse af privatlivets fred og trivsel;

67. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre foranstaltninger til forbedring af kvalifikationerne hos de kvinder, der er involveret i havøkonomien og navnlig i fiskeri, skaldyrsfiskeri, akvakultur og konservesindustrien, og til at fremme den officielle anerkendelse af deres bidrag til havindustriens forsyningskæde; mener endvidere, at det er nødvendigt at sikre, at EHFAF-midlerne inden for rammen for 2021-2027 og efterfølgende rammer yder et væsentligt bidrag til ligebehandling af kvinder i den maritime fiskerisektor, idet de navnlig øremærkes til foranstaltninger til forbedring af deres leve-, arbejds- og sikkerhedsforhold om bord på fiskerfartøjer og sikrer, at der foretages de nødvendige ændringer med henblik herpå;

Fremme fiskerierhvervet og generationsskiftet i sektoren

68. minder om, at EU, som det største indre marked for fiskevarer, kun tegner sig for 6 % af de samlede fangster i verden og er stærkt afhængig af import af fiskevarer og akvakulturprodukter fra lande uden for EU; peger på, at en del af denne import skyldes virksomheder og fartøjer baseret på europæisk kapital;

69. påpeger, at den fælles fiskeripolitiks standarder er blandt de mest strikse, der findes, og et vigtigt bidrag til miljømæssig, økonomisk og sociale bæredygtighed, og at selv om der stadig er plads til store forbedringer, viser de fremskridt, der er sket de seneste årtier, hvilken kurs, som kan følges, og bidrager på den ene side til bæredygtigheden af bestande og levesteder og på den anden side til at øge fiskernes og skibsredernes indtægter;

70. fremhæver, at det, blandt andre forhold, er vigtigt at fremme høje standarder med hensyn til miljømæssig og social bæredygtighed i fiskerisektoren for at tiltrække en ny generation af fiskere og sikre langsigtet økonomisk stabilitet i sektoren;

71. opfordrer til, at EU undersøger, hvilken værdi det vil have for beskyttelsen af livet i havet at træffe foranstaltninger såsom etablering af kunstige rev inden for Unionens eksklusive økonomiske zoner;

72. understreger, at det fortsatte fald i EU's støtte til sektoren under flere på hinanden følgende flerårige finansielle rammer, navnlig nedskæringen af midlerne til støtte for fiskerisektoren og den fælles markedsordning, er en af de faktorer, der har bidraget til at forværre situationen i sektoren; gentager derfor, at det er nødvendigt, at EU's økonomiske støtte til fiskerisektoren intensiveres betydeligt;

73. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre alt, hvad der er nødvendigt for at bevare og styrke støttemekanismerne og -metoderne, især i økonomisk henseende, med henblik på at øge udbudskoncentrationen, herunder via reel støtte til etablering og drift af producentorganisationer, specielt inden for det mindre, traditionelle kystfiskeri;

74. understreger, at de operationelle programmer — med passende økonomisk støtte — bør fremme producentorganisationernes mulighed for selv at markedsføre deres produkter og således rykke op i værdikæden for derved at øge værdien af deres produktion og merværdien af fiskevarerne;

75. opfordrer Kommissionen til i tæt samarbejde med medlemsstaterne at etablere og gennemføre støttemekanismer for småfiskeri, ikkeindustrielt fiskeri og kystfiskeri, der gør det muligt at løse de særlige problemer i denne del af sektoren;

76. understreger, at det er vigtigt at etablere hjemmemarkeder for traditionelle produkter af en særlig høj kvalitet, der kan promoveres på messer og i forhold til små virksomheder og restaurationsbranchen, med henblik på at fremme lokale fiskevarers merværdi og den lokale udvikling;

77. opfordrer Kommissionen til at undersøge styrkede mekanismer til fremme af forarbejdede fiskevarer med større merværdi, navnlig konserves, i lighed med bestemte landbrugsprodukter, og programmer til at sikre, at EU's fiskevarer promoveres i udlandet, navnlig ved at udbrede kendskabet til dem på internationale udstillinger og messer;

78. påpeger fiskerisektorens betydning for den samfundsøkonomiske situation, beskæftigelsen og for fremme af økonomisk og social sammenhørighed i regionerne i den yderste periferi, hvis økonomier er kendetegnet ved vedvarende strukturelle begrænsninger, og som kun har få muligheder for økonomisk diversificering; mener derfor, at det er nødvendigt at bibeholde og øge EU-støtten til fiskerisektoren i disse regioner, navnlig for at kompensere for meromkostninger i forbindelse med afsætning af bestemte fiskevarer fra visse regioner i den yderste periferi; påpeger de særlige forhold, der gør sig gældende for værdikæderne i fiskerisektoren i regionerne i den yderste periferi, og fastholder, at der er behov for særlig støtte for at styrke dem og lette adgangen til markederne, et mål, der ikke blot kan nås ved at genetablere et program, der specifikt vedrører afsides beliggenhed og ø-karakter (POSEI) for fiskeriet, men også ved at etablere en POSEI-ordning for transport, der er rettet mod etablering og drift af særlige handelsruter;

79. understreger, at det er nødvendigt at sikre kontinuitet i fiskeriaktiviteterne med det nødvendige generationsskift, men også med større social anerkendelse af aktiviteten og dens betydning for tilvejebringelsen af sunde fødevarer fra en bæredygtig produktion i levesteder med god miljøtilstand og som bidrager til europæernes fødevaresundhed;

Torsdag den 16. september 2021

80. understreger fiskernes betydelige bidrag til udviklingen af videnskabelig viden, både gennem deres direkte inddragelse i indsamlingen af fiskeridata og deres samarbejde med videnskaben om tilvejebringelse af yderligere oplysninger om havmiljøets, arternes og levestedernes tilstand og bevarelsen heraf til videnskabelige formål;

81. bemærker, at uddannelse af fiskere kan spille en vigtig rolle i forbindelse med fortsat inddragelse af og bidrag fra fiskeriaktiviteter til beskyttelse af naturen til støtte for gennemførelsen og anvendelsen af mere bæredygtige fangstmetoder i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitiks mål om bæredygtig udnyttelse af ressourcerne;

82. påpeger, at det er afgørende at udvikle havforsknings- og innovationspotentialet i regionerne i den yderste periferi for at fremme væksten i den blå økonomi i disse regioner; tilføjer ydermere, at øget deltagelse i internationale forskningsnetværk, der involverer deres universiteter, med kendskab til deres unikke egenskaber, kan hjælpe regionerne i den yderste periferi med at forbedre deres innovationssystemer og skabe arbejdspladser; opfordrer indtrængende Kommissionen til at gøre en indsats for at give disse regioner midlerne til at undersøge og udnytte deres biodiversitet effektivt;

83. fremhæver målet i den fælles fiskeripolitik om at fremme selektivt fiskeri samt EU's mål om at opnå klimaneutralitet senest i 2050; fremhæver det fremskridt, der er gjort med hensyn til en kutterflåde med lave emissioner og innovative fisketeknikker, der bidrager til opfyldelsen af både 2050-målet og målet om selektivt fiskeri; opfordrer Kommissionen til at fremme og prioritere denne udvikling for at åbne muligheder for sektoren gennem innovation;

84. påpeger den fælles udvikling af værftsindustrien og den videnskabelige »triple zero«-tilgang: nul emissioner, nul affald, nul ulykker om bord, som tilskynder til, at der udvikles fartøjer i de europæiske flåder, herunder ikkeindustrielle fiskerflåder, der har fokus på cirkularitet, effektivitet og bæredygtighed i stedet for blot økonom;

85. understreger, at den betydning, som fiskere kan have med hensyn til indsamling af videnskabelige data, kunne være endnu større, forudsat at de får særlig uddannelse og ekspertise til at registrere og indsamle data på stedet med henblik på validering af miljøoplysninger, der indsamles ved hjælp af fjernredskaber såsom satellitter og andre instrumenter; understreger den vigtige rolle, som universiteter og havforskningscentre i samarbejde med søfartsskoler spiller med hensyn til at uddanne fiskere for at opfylde dette behov; understreger, at EU-flåden, der består af mere end 81 000 fiskerfartøjer af alle størrelser, i 2019 leverede et meget stort antal platforme, der konstant indsamler fiskeridata og andre havdata næsten dagligt; bemærker, at dette er en facilitet, der med passende incitamenter kan og bør anvendes til indsamling af endnu flere data om Europas og verdens have; opfordrer indtrængende de officielle organer for videnskabelig fiskerirådgivning, såsom Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) eller STECF, til at gøre større brug af data indsamlet af EU-flåden;

86. påpeger, at inddragelse af unge og et generationsskifte ikke kun vil sikre kontinuiteten i den blå økonomis ældste aktivitet, men også opretholde befolkningen i kystområderne og de omkringliggende landområder og dermed bevare mange kystsamfunds kulturarv; finder det afgørende, at de yngre generationer er bedre informeret og mere opmærksom på bæredygtighed med ny viden og behovet for, at alle bidrager til at håndtere og arbejde imod klimaændringer, som er mest mærkbare i hav- og kystområder rundt omkring i verden;

87. mener, at fiskerisektoren ville være mere attraktiv for flere unge, hvis den blev tilknyttet og suppleret af vækstsektorer som f.eks. turisme; opfordrer i den forbindelse indtrængende medlemsstaterne og deres regioner til at lette den administrative byrde for fiskeriturismen som indtægtskilde; opfordrer endvidere Kommissionen til at fremme supplerende støtte, inden for rammerne af de eksisterende EU-programmer, for at genopbygge den materielle og immaterielle kulturarv knyttet til maritime aktiviteter, bevare kystsamfundenes identitet og optimere deres anvendelse til turisme;

88. bemærker, at beskyttelse af miljøet får stadig større betydning for unge i Europa; understreger, at bæredygtig forvaltning af fiskeriet har stor betydning for at tiltrække unge fiskere; opfordrer til fremme af fiskeri med lav miljøpåvirkning — ikke blot som et middel til at mindske erhvervets belastning af havmiljøet, men også for at tiltrække nye generationer af fiskere;

89. påpeger, at fisketurisme rummer et stort uudnyttet potentiale;

90. understreger, hvor vigtigt det er at inddrage fiskere i samarbejds- og fællesskabsbaseret maritim fysisk planlægning for at sikre bæredygtig udvikling og beskyttelse af havmiljøet;

91. understreger betydningen af kendskab til havet, som skal fremme digitalt kendskab og digitalisering af fiskeri; fremhæver, at det til trods for forbedrede færdigheder blandt ældre brugere er enklere og nærmest intuitivt for de nye generationer at anvende IT-redskaber, det være sig til indsamling og registrering af data, som afspejlet i den nye fiskerikontrolforordning, der i øjeblikket er under revision, eller i brugen af nye applikationer og udstyr, der også forbedrer fiskernes sikkerhed, arbejde og komfort, når de ude på havet;

92. glæder sig over de strategiske ændringer i EU, navnlig den grønne og den digitale omstilling, som skal bidrage til at beskytte eksisterende job og skabe nye kvalitetsjob i områder, der er stærkt afhængige af fiskeri, og til yderligere at fremme deres økonomiske udvikling; understreger betydningen af at sikre traditionelle erhverv i fiskerisektoren med en afbalanceret overgang for at undgå at miste merværdien af ældre fiskeres erfaringer; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at etablere systemer for livslang læring for at holde færdighederne ajour og skabe muligheder for alle aldersgrupper;

93. påpeger, at forbedringer i fiskebestandenes bevaringsstatus har øget fiskernes produktivitet og gennemsnitlige indtjening samt opnået en reduktion af kuldioxid- og andre drivhusgasemissioner; bemærker, at fiskere i stigende grad har været involveret i indsamlingen af alt havaffald, herunder, men ikke kun, tabte eller efterladte fiskeredskaber, og at deres økologiske bidrag i denne henseende bør anerkendes, fremmes og belønnes behørigt; understreger i denne forbindelse muligheden for at overveje at støtte oprettelsen af nye aktiviteter og supplerende indkomststrømme i forbindelse med indsamling af havaffald og gennemførelsen af den europæiske strategi for plast i en cirkulær økonomi;

94. understreger, at bæredygtig forvaltning af fiskebestandene og fastsættelse af fiskekvoter, der er i tråd med målet om at genoprette og opretholde fiskebestande over de biomasseniveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte, er afgørende for at skabe et økonomisk miljø, hvor unge har den tiltro, der skal til for at foretage de investeringer, som er nødvendige for at blive fiskere;

95. understreger behovet for, at medlemsstaterne etablerer de økonomiske incitamenter og den havneinfrastruktur, der er nødvendige for at indsamle og genanvende det affald og plast, der opsamles af unge fiskere, som til gengæld kan give dem en ekstra indtægtskilde ud over deres hovedaktivitet;

96. opfordrer medlemsstater til i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik til også at anvende aldersrelaterede kriterier, når de tildeler de fiskerimuligheder, de har til rådighed;

97. glæder sig over, at den nye EHFAF 2021-2027 vil hjælpe og lette støtten til unge fiskere ved det første indkøb af et fartøj eller en fiskevirksomhed; understreger behovet for at tiltrække unge, ikke kun til fiskeri, men også til forvaltning af fiskerivirksomheder og akvakultur, således at der sikres et generationsskifte i hele sektoren; opfordrer medlemsstaterne til at fremme denne fornyelse ved at fjerne forhindringer og støtte personer, der ønsker at påbegynde en karriere indenfor fiskerisektoren, og til at tage fat på spørgsmål såsom de høje omkostninger ved at starte en virksomhed første gang, metoderne for tildeling af fiskerimuligheder, indkomstulighed, ligestilling mellem kønnene og usikkerhed om karrierevarighed;

98. gentager behovet for som et middel til at beskytte indtjeningen fra fiskeri at give sektoren og dens arbejdstagere passende økonomisk og social kompensation til at udligne de ressourcebevarende foranstaltninger, der indføres, eller bistand til midlertidigt ophør med henblik på ressourceforvaltning; foreslår med henblik herpå, at EHFAF støtter oprettelsen af en lønkompensationsfond, der dækker hele den tabte indtjening og perioder uden fiskeri, og at sådanne perioder behandles som faktisk arbejdstid med hensyn til retten til alderspension og andre socialsikringsydelser; støtter endvidere indførelse af en garanteret mindsteløn;

99. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte tiltag til fremme af den sociale dialog mellem parterne, navnlig med hensyn til følgende tiltag: a) uddannelse af unge iværksættere i fiskerisektoren b) faglig opdatering og kompetenceudvikling inden for bæredygtigt fiskeri c) bevidstgørelse om god fiskeripraksis d) sikkerhed og beskyttelse af menneskeliv til søs e) arbejdstagernes sundhed og sikkerhed om bord

100. påpeger, at investering i generationsskiftet fortsat bør være en prioritet for EU, at en af de største succeser for vores fælles projekt er selvforsyning med fødevarer, og at den gradvise aldring af arbejdsstyrken i fiskerisektoren udgør en reel risiko;

Torsdag den 16. september 2021

101. mener, at der bør rettes særlig opmærksomhed og støtte mod ikkeindustrielt fiskeri, som potentielt er mindre aggressivt og mere bæredygtigt, ikke kun hvad angår forvaltning af biologiske ressourcer, men også ud fra et socioøkonomisk synspunkt;

102. påpeger, at et generationsskifte, der omfatter veluddannede fiskere, som er informeret om de seneste teknologier, procedurer og måder at sikre ressourcernes bæredygtighed på, også er en måde, hvorpå EU kan bidrage til den globale kamp bevægelse mod at bekæmpe, begrænse og udrydde IUU-fiskeri;

103. mener, at generationsskifte og diversificering af aktiviteterne stadig er en udfordring, og at EHFF bør tage skridt til at fremme erhvervsuddannelse og faglig udvikling og forbedring af indkomsten og jobsikkerheden;

104. påpeger, at behovet for at forbedre sektorens image, herunder kvindernes rolle, og arbejds-, leve- og sikkerhedsforholdene om bord for at tiltrække nye generationer samt behovet for at forbedre procedurerne for anerkendelse af fiskericertifikater i betragtning af hindringerne for fiskernes bevægelighed mellem medlemsstaterne og behovet for arbejdstagere i denne sektor er faktorer, der fremmer ansættelse af fiskere fra lande uden for EU, som i visse tilfælde er ulovligt beskæftigede;

105. mener i overensstemmelse med Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om fiskeriets sociale dimension, at det er vigtigt at udvikle generelle principper og operationelle retningslinjer for retfærdige arbejdsmarkedstjenester i fiskerisektoren, eftersom fiskere uden for EU er vigtige for at opretholde aktiviteten i sektoren i flere regioner; understreger i denne henseende, at Kommissionen og medlemsstaterne bør fremme de retningslinjer for anstændige ansættelsesforhold for migrantarbejdere i fiskeriet, som de europæiske arbejdsmarkedsparter i fiskerisektoren udarbejdede i 2020:

106. opfordrer Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union til at anvende handelspolitikken til at sikre, at der anvendes ensartede standarder for miljømæssig og social bæredygtighed for både europæiske og udenlandske operatører, og at det indre marked kun åbnes for produkter, der opfylder kravene; bemærker, at EU i modsat fald sender et forkert signal til det internationale samfund og belønner dem, som kun har gjort lidt for fiskebestandenes bæredygtighed og for at sikre fiskerne anstændige arbejdsvilkår;

107. udtrykker bekymring over situationen med fiskere, som i realiteten fratages retten til at stemme, herunder ved valg til Europa-Parlamentet, fordi de befinder sig på åbent hav; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at de besætningsmedlemmer, der er EU-borgere og er påmønstret, får effektiv mulighed for at stemme i forbindelse med de forskellige valg;

108. bemærker, at ikkeindustrielt kystfiskeri sandsynligvis vil gøre det muligt for fiskerne at opnå en bedre balance mellem arbejdsliv og privatliv, og understreger derfor betydningen af at fremme et regelsæt, som beskytter det ikkeindustrielle fiskeri;

109. efterlyser udrulning af nye sociale samhørighedsprogrammer; glæder sig over pilotprojekterne vedrørende en minimumsindkomst i EU's kystområder med det laveste BNP pr. capita, herunder regionerne i den yderste periferi;

110. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge offentlighedens bevidsthed i Europa, navnlig blandt de yngre generationer, herunder skoler og jobsøgningsagenturer, om fiskeriaktiviteternes betydning som karrieremuligheder; understreger ligeledes fiskernes bidrag til fødevareforsyningen i Europa, beskyttelse og bevarelse af havene og det marine liv samt udformningen af kystsamfundenes kultur og levevis for således at bekæmpe den fordom, at fiskerne kun er interesseret i at udnytte ressourcerne uden at tænke på fremtiden;

111. minder om, at de europæiske flåder opfylder nogle af de højeste standarder i verden med hensyn til sikkerhed, arbejdsvilkår, kvalificerede job, miljøbeskyttelse og biodiversitet og minimering af deres miljømæssige fodaftryk, at de har vist deres engagement i denne prioritet, idet de har støttet og støttet udviklingen af nye kontrolteknologier ved løbende at tilpasse sig nye og krævende bestemmelser, og at den fælles fiskeripolitik, selv om der stadig sker forbedringer af EU's politikker, i årtier har taget hensyn til behovet for videnskabeligt styret artsforvaltning;

112. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne og deres kystområder at udvikle en passende strategi til fremme af europæiske fisk, ledsaget af tilstrækkelig økonomisk støtte, herunder arter, for hvilke der er mindre efterspørgsel, og som har mindre kommerciel værdi, med henblik på at øge deres værdi og samtidig forhindre, at fiskeriindsatsen kun sigter mod arter, der har en højere værdi og derfor har større sandsynlighed for at blive overfisket;

113. understreger betydningen af øgede investeringer i forskning, modernisering og innovation, hvilket ville gavne unge fiskere og kystsamfund;

114. fremhæver behovet for at fremme og støtte dekarboniseringen af fiskerflåden, som i øjeblikket er afhængig af fossile brændstoffer med 100 %, for at sætte fiskerisektoren i stand til at yde et effektivt bidrag til den europæiske grønne pagt og støtte de yngre generationers adgang til fiskerisektoren med innovative initiativer;

115. anerkender, at fiskere er fødevareleverandører og væsentlige aktører på arbejdsmarkedet, som selv under katastrofale forhold såsom covid-19-pandemien fortsat har sikret daglige landinger i udfordrende miljøer; fremhæver de betydelige økonomiske og sociale konsekvenser af covid-19-pandemien og nødvendigheden af, at medlemsstaterne tildeler tilstrækkelige EU-midler til støtte for bevarelse af job og jobskabelse i fiskerisektoren og den blå økonomi;

116. henleder opmærksomheden på konsekvenserne af Det Forenede Kongeriges udtræden af EU for fiskerisektoren, navnlig i kystområderne for de berørte fiskerflåder; mener, at dette ikke kun vil påvirke fiskerfartøjerne og deres fiskere, men hele lokalsamfund og beskæftigelsen i disse områder;

117. understreger den holdning, at et generationsskifte også vil skulle tage hensyn til målene i Europas grønne pagt og nødvendigheden af at sikre den digitale overgang, også i den blå økonomi; bemærker, at dette betyder ikke blot at tiltrække unge til fiskerierhvervet, men også at tiltrække veloplyste og veluddannede unge, der gives mulighed for at udvikle sig professionelt i deres karriere og for at forbedre deres personlige situation — navnlig gennem forbedring af deres indkomster og ved at gøre indkomsterne bæredygtige — og fremme samhørigheden i de lokalsamfund, som de lever i, navnlig i de mest isolerede kystregioner, der har færre jobmuligheder, og sætte dem i stand til at arbejde for økonomiske, sociale og miljømæssige ændringer på disse områder, samtidig med at kvinders rolle i denne sektor styrkes gennem øget mobilitet og beskæftigelsesmuligheder i hele EU uden vanskeligheder eller begrænsninger med hensyn til anerkendelse af deres færdigheder og uddannelse; mener, at generationsskifte ikke må føre til et sammenstød mellem generationerne og bør omfatte fiskere i alle aldre og sikre balance i den økologiske og digitale omstilling for at sikre, at den rigdom, der består af erfaring, ikke går tabt;

118. påpeger, at den næste generation af europæiske fiskere ikke blot vil gøre EU-sektoren mere konkurrencedygtig i fremtiden, men også spiller en rolle med hensyn til at sikre fødevareforsyningen i Europa i de kommende år;

119. opfordrer indtrængende Kommissionen til at behandle de aspekter og krav, der er anført i denne beslutning, i sin næste rapport om gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik;

120. konkluderer, at denne beslutning giver os en enestående mulighed for at fremhæve værdien af den europæiske fiskerisektors fremtidige udformning, hvilket er strategisk vigtigt, og vise Europa, hvilken kurs der skal følges: flere unge fiskere, bedre fiskeri og bedre praksis;

o

o o

121. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.